

Markétka a voják

Asonance

Bylo vlahé ráno, krásný máj
a na náměstí muzika hrála
A tak Markétka nedočkavá vyšla ven,
chvíli před náměstím stála.
Všude vlajky, šátky, zpěv a smích,
dudy za zvuku bubnů vířících
Mladí vojáci kráčejí v ulicích.
Krásná Markétka se na ně jen smála.

Chvíli pátrala v řadách vojáků
po tom vysokém co se jí tak líbil.
Co s ní večer v pátek tancoval
a že znova přijde Markétce slíbil.
Pak ho zahledla, jak tam v hloučku stál.
Jak ji spatřil, hned z dálky jí zamával.
A už před Markétkou s růží stál.
Krásná Markétka se na něho smála.

Smutnou zprávu ti Markétko přináší,
dneska poslední večer nám zbývá.
Zítra ráno náš regiment odjíždí,
služba vojáka nelehká bývá.
Můj milý, to vážně se nesmí stát,
nesmíš odejít sám jestli máš mě rád.
Chci jít s tebou, za tebe se toužím vdát.
Zůstat navždy tvojí jedinou láskou.

Milá Markétko, I když mám tě moc rád,
tohle nemůžu po tobě žádat.
Voják musí jít kam mu rozkážou,
v cizích zemích bys musela strádat.
Kdybych v bojích pad', což se může stát,
zrádnou kulkou či francouzskou šavlí snad.
Cožpak chtěla bys vidět mě umírat
a pak opuštěná za mořem zůstat?

Nemám žádný strach, když mě objímáš,
půjdu s tebou i do neznámé dálky.
Bůh nám požehná, jestli máš mě rád
i když povedou nás doprostřed války.
Jestli Markétko se mnou chceš odejít,
budu šťastný, že za ženu tě můžu mít.
Na všech cestách tě chránit a s tebou být,
zůstaň se mnou, buď mou jedinou láskou.